

Dyr, som ikke gøre nogen Skade — ganske vist kunne Harerne jo gøre Skade i Haverne, men der har man ifølge Loven Ret til at skyde dem hele Aaret igennem. Da vi sikkert alle ere enige om ikke at ville udrydde dette Dyr paa nogen Egn af Landet, kan jeg derfor paa det bedste anbefale mit Underændringsforslag til det høje Tings Velvilje. Naar Harer maa skydes fra 1ste Oktober til 24de December, bør de fredes Resten af Aaret. Medens jeg har Ordet, maa jeg maaske have Lov til at gøre et Par Bemærkninger til et andet af de af Udvalget stillede Ændringsforslag, nemlig Nr. 4. Da jeg ikke særlig er Jæger, har jeg naturligvis for saa vidt intet imod, at man forbyder at jage i Roemarkerne, fra den Tid Roerne blive saaede, og indtil de blive optagne; men da jeg paa den anden Side er temmelig overbevist om, at dette vil støde paa Modstand og blive vanskeligt at gennemføre, og da den nu bestaaende Lov fortolkes saaledes, at man har Lov til at jage i Roemarkerne hele Sommeren igennem, vilde jeg anse det for et Fremskridt, om man enedes om at stille Fordring om, at Roemarkerne skulle være fredede f. Eks. til 1ste Oktober. Efter dette Tidspunkt spiller det vist ikke nogen stor Rolle, om man gaar over en Roemark for at skyde et eller andet Vildt, som kan findes der. Vil man fastholde, at man ikke maa jage i Roemarkerne, før Roerne ere optagne, hvilket jo i Reglen ikke er tilendebragt før den 1ste November; vil Følgen blive den, at Agerhønejagten vil blive meget betydelig indskrænket. Agerhønsene opholde sig nemlig, som bekendt, i Efteraarstiden mest i Roemarkerne, og den Tid, hvori man maa skyde dem, er jo efter den bestaaende Lov fra 16de September til 14de November. Hvis man da ikke maa jage efter dem i Roemarkerne, bliver Følgen den, at man først kan begynde paa denne Jagt den 1ste November, og det turde som sagt være et Spørgsmaal, om det ikke vil møde saa stor Modstand, at det ikke vil kunne føres igennem. Det vilde derfor være et Fremskridt, som jeg for mit personlige Vedkommende vilde være tilfreds med, naar man forbyder Jagen i Roemarkerne indtil 1ste Oktober. Jeg tror ikke, at det vilde genere Roemarkerne, i alt Fald ikke Sukkerroemarkerne, der jo ere dem, vi særlig have med at gøre paa Lolland, hvorfor jeg henstiller dette til Udvalgets Overvejelse. Forinden jeg slutter, tillader jeg mig endnu en Gang

at anbefale det af mig stillede Underændringsforslag til det høje Tings Velvilje.

Trolle: Jeg takker det ærede Udvalg for det Hensyn, det har taget til min Henstilling ved Forslagets 1ste Behandling, hvilket har givet sig Udtryk i Ændringsforslag Nr. 1. Naar jeg tager Ordet, er det tillige for at henlede Opmærksomheden paa, at Tilladelsen for Fiskeriejere til at forfølge Hejren ikke er givet i den Udstrækning, som sikkert er nødvendig, og som jeg i alt Fald vil bede det ærede Udvalg overveje mellem 2den og 3dje Behandling. Man har her for at beskytte Fiskeynglen i Damme, der anvendes til Opklækning af Yngel, foreslaaet at give disses Ejere eller Brugere Ret til i disse at dræbe Hejrer til enhver Tid af Aaret, men jeg vil gøre opmærksom paa, at det er ikke tilstrækkeligt at give dem Tilladelsen *alene* i Yngledammene, men det er ogsaa nødvendigt for alle de andre Dammes Vedkommende, der findes ved et Damssystem, nemlig Vækstdamme og andre lukkede Vande, smaa og store Søer, som findes i Nærheden, og hvor Ynglen endelig kommer ud, efter at Behandlingen i de andre Damme er til Ende. Det nytter ikke, at man kun giver Ejeren eller Brugeren Tilladelse til at nedlægge Hejren i de Damme, der kaldes Yngledamme, man maa udstrække den til alle Damme, og desuden til de lukkede Vande, der ere under rationel Kultur, og hvori altsaa den udklækkede Yngel udsættes for at blive til moden Fisk. Det er denne korte Henstilling, jeg retter til det ærede Udvalg og beder det om at overveje den mellem 2den og 3dje Behandling.

A. Christensen: Under 1ste Behandling af dette lille Lovforslag kom der en Ytring fra den højtærede Landbrugsminister om, at han nødig vilde indlade sig paa gennemgribende Forandring i den bestaaende Jagt- og Fredningslovgivning med saa faa Aars Mellemløb. Deri kan jeg give den højtærede Minister Ret, og jeg vilde altsaa nogenlunde kunne forstaa, om dette Lovforslag, som var fremlagt af Ministeriet, var gaaet igennem uden videre Ændringer, naar det var den eneste Ændring i Jagtloven, man havde ønsket — endskønt jeg maatte regne det forelagte Lovforslag for at være i mange Retninger højst mangelfuldt, som jeg den Gang tillod mig at gøre opmærksom paa. Nu har Sagen imidlertid været drøftet i Udvalget,